

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/246/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421202116
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8421202116.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 811 07 Bratislava proti žalovanému: P. A., Z.. XX.XX.XXXX, B. K. XXX/X, XXX XX Q. B., právne zastúpenému JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina o zaplatenie sumy 7.354,06 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 353,99 eur **z a s t a v u j e.**
- II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a.**
- III. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %, o výške ktorého rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO:31 320 155 žalobou doručenu súdu dňa 25.11.2021 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.354,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.354,06 eur od 03.05.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a. s. Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili dňa 30.12.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 8.600,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 137,94 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 16.552,80 eur. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný sumu 4.092,67 eur. Keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne, žalobca ho vyzval k úhrade dlžných splátok predžalobnou upomienkou zo dňa 27.02.2019 a poskytol mu dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní a zároveň ho upozornil na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Nakoľko žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, tak dňa 19.04.2019 žalobca úver zosplatnil v súlade s čl. 9.2 zmluvných podmienok a žalovaného na to upozornil listom zo dňa 27.04.2019. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 7.354,06 eur, z ktorej si žalobca uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou s bežnou dobou doručenia 5 dní. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný podľa prehľadu splátok uhradiť sumu 11.357,86 eur, pričom uhradil iba sumu 4.092,67 eur. Žalobca si neuplatnil zmluvnú pokutu a v podaní zo dňa 07.02.2022 uviedol, že si neuplatňuje ani náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 88,87 eur, pôvodne zahrnuté v sume 7.354,06 eur.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere spolu so zmluvnými podmienkami a splátkovým kalendárom, žiadosť o poskytnutie pôžičky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku zo dňa 27.02.2019 spolu s kópiu doručanky, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.04.2019 a štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

4. Súd o podanej žalobe rozhodol v skrátenej konaní vydaním platobného rozkazu č. k. 10Csp/246/2021-44 zo dňa 25.02.2022, proti ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote vecne odôvodnený odpor, ktorým neuznal žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu. Podľa § 267 ods. 4 Civilného sporového poriadku došlo podaním včasného odporu s vecným odôvodnením k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu zo zákona (ex lege).

5. Podaním doručeným súdu dňa 09.06.2022 právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a. s. navrhol zmenu sporových strán na strane žalobcu a žiadal, aby súd pripustil do konania vstup spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. namiesto doterajšieho žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka doterajšieho žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, postúpená tejto spoločnosti ako postupníkovi. Súd uznesením zo dňa 15.06.2022 vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.06.2022.

6. Žalovaný v podanom odpore vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu A.F., nakoľko podľa neho miestne príslušným súdom je Okresný súd Q. L.. Ďalej uviedol, že žalobca v návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, v dôsledku čoho nie je podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru a navyše sa úver v dôsledku hrubého porušenia povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nepreukázal, že by nárok na zaplatenia nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom, k čomu nepredložil žiadne listinné dôkazy, a preto neuniesol dôkazné bremeno. Zo strany žalobcu neboli splnené ani podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko nepredložil doručenkou k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Samotné oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bez doručanky, nemôže spôsobiť žiadne právne následky s poukazom na § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.01.2011, sp. zn. 5Cdo/129/2010. Nakoľko nemal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle žalobcu vyjadrenej v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, a preto navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

7. Žalobca v replike vo vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že ohľadne vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady, s poukazom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu v zmysle čl. 9 bod 9.2 zmluvných podmienok, a to zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením mu bola doručená výzva s doručenkou, v rámci ktorej bol upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Zdôraznil, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby, nakoľko predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. K overovaniu bonity poukázal na to, že občiansky preukaz nebol žalovanému žiadnym spôsobom odcudzený a ako klient spíňal štandardné riskové podmienky. Podpisom zmluvy prehlásil, že všetky nim uvedené údaje sú pravdivé a že mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Tieto vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy a boli riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a aj mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa preto javí ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy žalovaného znemožnili splácať poskytnutý úver. Vo vzťahu k položke MP3 uviedol, že v tejto časti zobral podaním zo dňa 04.02.2022 žalobu čiastočne späť. Navrhol, aby súd vyhovel jeho žalobe a priznal mu náhradu trov konania.

8. Žalovaný v duplike trval na tom, že žalobca neskúmal jeho bonitu tým, že síce preveril jeho úverovú zaťaženosť v príslušnom úverovom registri, avšak nepreveril alebo nezískal hodnoverné informácie o jeho výdavkoch na živobytie, ubytovanie, stravu, energie a keďže pri jeho prijíme mu poskytol úver, tak nepostupoval s odbornou starostlivosťou, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.10.2016, sp. zn. 6Co/171/2016. Taktiež zotrval na tom, že z dôvodu nedoručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Ďalej poukázal aj na nesprávne uvedenie RPMN vo výške 15,90 % v zmluve v neprospech spotrebiteľa, nakoľko podľa interaktívnej kalkulačky na stránke www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>>, bola vypočítaná RPMN vo výške 14,85 %. Okrem toho žalobca v zmluve neuviedol podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. ani ďalšie náležitosti vzťahujúce sa k úrokovej sadzbe (viď rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 7Co/252/2019 zo dňa 26.02.2020).

9. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 13.06.2022 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 289,49 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. K skúmaniu schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver uviedol, že právny predchodca pred uzatvorením zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Opätovne uviedol, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a žalovaný splňal štandardné riskové podmienky. Podpisom zmluvy prehlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé a že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a výšku mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný právneho predchodcu žiadnym spôsobom neinformoval o zmene finančných pomerov, ktoré by mu znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru a ani nepodal žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky. Veriteľ si vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií atď. Z uvedeného vyplýva, že sa nedopustil konania, ktoré predstavuje hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

9.1. K námietkam žalovaného týkajúcim sa zosplatnenia žalovanej pohľadávky uviedol, že v súlade so zákonom a zmluvnými podmienkami bol žalovaný preukázateľne v omeškani viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 12/2018, a preto bol právnym predchodcom formou predžalobnej upomienky zo dňa 27.02.2019 vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný riadne prevzal dňa 05.03.2019. Nakoľko zo strany žalovaného neprišlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.04.2019. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 27.04.2019 a doručenkou preto nedisponuje. Predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t. j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatnenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaný sa preto mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Súčasne však je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarcu vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce nepredložil doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 9.2 zmluvných podmienok úverovej zmluvy, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, sp. zn. 14CoCsp/52/2020, bod 17. odôvodnenia a uznesenie tohto súdu, č. k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22.04.2021, bod 6.3 odôvodnenia. Zároveň predložil súdu dodatok k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.07.2017.

10. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 24.06.2022 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 64,50 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a navrhol v tejto časti konanie zastaviť.

11. Podľa § 13 Civilného sporového poriadku na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

12. Podľa § 14 Civilného sporového poriadku všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

13. Podľa § 36 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

14. Podľa § 41 Civilného sporového poriadku súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

15. Podľa § 42 Civilného sporového poriadku ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Žalovaný v podanom odpore vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, ktorú súd v priebehu konania posúdil ako nedôvodnú, a preto v konaní pokračoval. V prvom rade súd poukazuje na to, že príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania a takto určená trvá až do skončenia. Všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v obvode ktorého má fyzická osoba adresu trvalého pobytu. Podľa zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky sa za trvalý pobyt občana považuje spravidla miesto jeho stáleho bydliska na území Slovenskej republiky. Občan má v tom istom čase iba jeden trvalý pobyt. Trvalý pobyt je povinný hlásiť každý občan, pokiaľ sa trvalo nezdržiava v zahraničí. Na určenie miestnej príslušnosti je irelevantné, kde sa fyzická osoba reálne zdržiava, prípadne kde má prechodný pobyt. Na založenie miestnej príslušnosti je dôležitá tá skutočnosť, kde má táto osoba trvalý pobyt. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 134)

17. Z lustrácie v Registri obyvateľov bolo zistené, že žalovaný (nielen) v čase podania žaloby na súd, ale aj priebehu celého konania až ku dňu vyhlásenia rozsudku mal trvalý pobyt na adrese K. XXX/X, Q.Q. B., H. A.. Keďže na určenie miestnej príslušnosti je smerodajný trvalý pobyt fyzickej osoby a nie miesto, kde sa fyzická osoba zdržiava, súd preto námietku miestnej nepríslušnosti žalovaného považoval za nedôvodnú a neprihliadol na ňu.

18. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 01.07.2022, na ktoré sa nedostavila žiadna zo strán sporu ani ich právni zástupcovia, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Žalovaný zároveň spolu s ospravedlnením predložil aj výpis z účtu za účelom preukázania úhrad žalovaného počas súdneho konania a pre prípad, že by žalobca zobral žalobu v tejto časti čiastočne späť uviedol, že súhlasí s čiastočným späťvzatím. Nakoľko nebol podaný dôvodný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

19. Pred začatím pojednávania žalobca písomnými podaniami zo dňa 13.06.2022 a dňa 24.06.2022 z dôvodu úhrad časti pohľadávky žalovaným v sume 353,99 eur po podaní žaloby zobral žalobu v časti sumy 353,99 eur späť spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania a navrhol v tejto časti konanie zastaviť.

20. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

21. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada,

ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

22. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal svoju žalobu v časti sumy 353,99 eur späť skôr, než sa začalo pojednávanie, súd postupujúc podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku I. výrokom tohto rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby zastavil. Žalovaný navyše v písomnom podaní zo dňa 27.06.2022 súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby. K žalobcom uvedenému „prislúchajúcemu úroku z omeškania“, v časti ktorého zobral tiež žalobu späť súd uvádza, že takto označené späťvzatie je neurčité a súd nevedel posúdiť akého prislúchajúceho úroku sa týka, a preto v tejto časti konanie nezastavil.

23. Predmetom posúdenia v spore tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 6.911,20 eur, úrok z omeškania vyčíslený žalobcom v podaní zo dňa 24.06.2022 a náhrada trov konania.

24. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, podaným odporom, vyjadreniami strán a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovaným namietané ani spochybnené a ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

25. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere predloženej žalobcom súd zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 30.12.2016 písomnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 8.600,- eur. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 120 mesačnými splátkami vo výške 137,94 eur splatnými vždy k 20. dňu v mesiaci s prvou splátkou splatnou dňa 20.01.2017 pričom v zmluve je uvedené, že celková čiastka je 16.552,80 eur, celkové náklady spotrebiteľa 7.952,80 eur. Termín konečnej splatnosti bol 20.12.2026. Súčet žalovanému poskytnutej sumy 8.600,- eur a celkových nákladov spotrebiteľa 7.952,80 eur zodpovedá sume uvedenej ako celková čiastka, t. j. sume 16.552,80 eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 15,90 % s tým, že ide o sadzbu fixnú, ako RPMN je tam uvedené 15,90 % a priemerná hodnota RPMN 9,27 %. Zmluva bola podpísaná dňa 30.12.2016.

26. Vo formulári zmluvy je v úvodnej časti obsahujúcej údaje o klientovi uvedené, že pri uzavretí zmluvy klient predložil z dokladov len občiansky preukaz. Je tam uvedené, že je ženatý, má jedno nezaopatrené dieťa a jednu vyživovanú osobu a že výška jeho vyživovacej povinnosti je 1,- euro a jeho pracovné zaradenie je zamestnanec. V rámci údajov o jeho zamestnaní a finančnej situácii je uvedený názov zamestnávateľa A. Q. Q. J. H., D.: XX XXX XXX a priemerný čistý mesačný príjem je uvedený vo výške 848,24 eur. Potom sú tam políčka pre vyplnenie údajov o výške mesačných finančných výdavkov (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov) kde je uvedené 379,- eur. Iné mesačné výdavky (napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón) sú uvedené bez vyplnenia.

27. Priamo z obsahu zmluvy nevyplýva, že by od žalovaného bolo vyžadované dokladovanie jeho pomerov nejakými dokumentmi a dôkazmi, zmluva na žiadne takéto dokumenty neodkazuje ani ich nespomína. V zmluve sa uvádza len to (časť VIII. Vyhlásenie klienta) - že uzatvorením tejto zmluvy klient prehlasuje, že všetky vyššie uvedené údaje týkajúce sa klienta sú úplné a pravdivé a berie na vedomie, že spoločnosť je oprávnená si overiť tieto údaje za účelom posúdenia schopnosti splácať úver a zistenia ďalších informácií, ktoré bude považovať v súvislosti so schválením tejto zmluvy za nevyhnutné. Zo žalobcom predloženej dokumentácie vyplýva, že v rámci príloh zmluvy boli obsiahnuté už len Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informácia o RPMN, Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov. Z dodatku k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.01.2017 vyplýva, že tento dodatok dopĺňa zmluvu o poskytnutí pôžičky na účet žalovaného.

28. Zo žiadosti k pôžičke na čl. 12 rub spisu vyplýva, že žiadateľ - žalovaný predložil k žiadosti o úver platný občiansky preukaz, kópiu aktuálneho výpisu z účtu, kde je uvedená výška príjmu a odosielateľ a výplatné pásky za posledné dva mesiace. Z listinných dôkazov predložených žalobcom okrem osobných údajov o žalovanom, jeho zamestnávateľovi, čistom mesačnom príjme vo výške 848,24 eur, mesačných finančných výdavkov vo výške 379,- eur a údajoch o úvere vyplýva aj to, že žalovaný nemá žiadne iné mesačné výdavky a zážky zo mzdy.

29. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že žalovaný uhradil do zosplatnenia sumu 3.125,44 eur. Žiadne ďalšie splátky neuhradil. Dňa 19.04.2019 je zaznamenané zosplatnenie úveru vo výške 7.771,42 eur. Po zosplatnení úveru žalovaný uhradil sumu 967,23 eur.

30. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.02.2019 pôvodný veriteľ oznámil žalovanému, že na zmluve zo dňa 30.12.2016 eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 357,61 eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 05.04.2019 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2018, bude oprávnený úver zosplatniť. Podľa predloženej kópie doručenky na čl. 14 spisu prevzal žalovaný predžalobnú výzvu dňa 05.03.2019. Listom označeným ako Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.04.2019 pôvodný veriteľ žalovanému oznamoval, že jeho dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

31. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 30.12.2016 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 30.12.2016 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

35. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

36. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

37. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť

s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

38. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

39. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 15 a 16.

40. Podľa § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

41. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z. z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

42. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

43. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

44. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

45. Medzi stranami sporu neboli žiadne pochybnosti a žalobca to ani nepopieral, že spor vznikol zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovaným ako spotrebiteľom jeho úveru, t. j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu a že sporný vzťah sa má posúdiť podľa predpisov upravujúcich spotrebiteľské vzťahy. Medzi stranami nebolo sporné ani uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný namietal, že v prípade poskytnutého spotrebiteľského úveru sa jednalo o bezúročný a bezpoplatkový úver podľa § 11 ods. 1, ako aj podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch z dôvodu absencie niektorých náležitostí zmluvy predpísaných v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a tiež pre hrubé porušenie povinností veriteľa posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaný uzavrel úverovú zmluvu, bola obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., ktorej právnym nástupcom v dôsledku zlúčenia sa stala Všeobecná úverová banka, a. s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému mu bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, súd sa prioritne zaoberal problematikou aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko zodpovedanie tejto otázky súdom je nevyhnutné vždy, a to ex offio, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného (viď napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/83/2017 alebo 18Co/101/2017).

46. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. dňa 19.05.2022 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

47. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

48. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

49. Z citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch jasne vyplýva zákonná podmienka postupiteľnosti pohľadávky v podobe splatnosti postupovanej pohľadávky, pričom podľa názoru súdu táto zákonná podmienka v tomto spore splnená nebola.

50. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy, čerpanie úveru vo výške 8.600,- eur a ani úhrada sumy 4.092,60 eur. Právny predchodca žalobcu však žalovanému poskytol úver bez toho, aby preukázal skúmanie bonity žalovaného, hoci z predložených výplatných pásov a aktuálneho výpisu z účtu je

zrejme, že skúmal príjem žalovaného. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplatennej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Už v rámci predbežného právneho posúdenia súdom tak vzišla otázka splnenia zákonnej povinnosti stanovenej v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Medzi stranami sa tak stala sporná skutočnosť, či bol žalobca vôbec oprávnený poskytnúť žalovanému úver v takej výške vzhľadom k skúmaniu jeho bonity a teda k schopnosti tento úver splácať. Zásadnou a prioritnou otázkou pre rozhodnutie o posúdení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu podľa § 11 ods. 2 cit. zákona je hrubé porušenie povinnosti veriteľa posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., keďže porušenie tejto povinnosti veriteľa má okrem samotnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj ďalší podstatný zákonný dôsledok, a to, že veriteľ v takom prípade nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

51. Vychádzajúc z § 7 ako aj § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je povinnosťou veriteľa pri posúdení úverovej schopnosti klienta brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Z uvedeného je zrejme, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje (rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Csp/132/2020 z 11.03.2021).

52. K hodnoteniu bonity klienta sa vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 23.09.2020 sp. zn. 2CoCsp/20/2020, podľa ktorého cit.: „Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.“

53. Aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. proti GK) podľa ktorého

Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie splňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

54. V prejednávanom spore zo žiadnych žalobcom predložený dôkazov nevyplýva, zisťovanie informácií o bývaní žalovaného ako aj o jeho finančnej situácii. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že právny predchodca žalobcu -vychádzal pri poskytovaní úveru iba z kópie občianskeho preukazu, dvoch výplatných pásovk a kópie aktuálneho výpisu z účtu, kde je uvedená výška príjmu a odosielateľ. Žiadne ďalšie doklady preukazujúce príjmy a výdavky žalovaného neboli právnym predchodcom žalobcu vyžadované ani doložené. Právny predchodca žalobcu tak nepožadoval od žalovaného predloženie dokumentov na preukázanie príjmov a predovšetkým výdavkov žalovaného, ale postačili mu iba osobné vyhlásenia žalovaného o jeho osobných, zárobkových a majetkových pomeroch, ktoré následne právny predchodca žalobcu uviedol v zmluve. Prítom v zmluve sú uvedené len mesačné finančné výdavky žalovaného (splátky úverov, hypoték a lízingov) vo výške 379,- eur, avšak nie sú uvedené iné mesačné výdavky žalovaného na SIPO, bývanie, telefón a pod., keď navyše výživné na jednu vyživovanú osobu, bez bližšieho zistenia akú je uvedené vo výške 1,- euro. Obdobne aj v ďalších listinných dôkazoch predložených žalobcom sú akékoľvek výdavky uvedené vo výške 0,- eur. Dostatočnými informáciami dokladujúcimi schopnosť spotrebiteľa splácať nie sú považované informácie získané výlučne od spotrebiteľa. Odborná starostlivosť predpokladá údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, overiť, resp. objektívne preukázať napr. potvrdením zamestnávateľa dlžníka o zdroji jeho príjmu, potvrdením o daňovej povinnosti a pod. Dôležitú úlohu zohráva aj povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie akými sú napríklad štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime, priemerných výdavkoch obyvateľstva a pod. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie len tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (pozri rozsudok NS ČR z 25.07.2018, sp. zn. 33 Cdo 2178/2018).

55. V priebehu konania žalobca riadne nepreukázal, že by jeho právny predchodca s odbornou starostlivosťou zisťoval príjmy a zadlženosť žalovaného, a teda jeho schopnosť platiť poskytnutý úver. Žalobca žiadny spôsobom nepreukázal, že by jeho právny predchodca prihlíadal na údaje z akejkoľvek príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský (napr. preverenie cez Sociálnu poisťovňu, register bankových úverov, preverenie exekúcií a podobne). Neuniesol teda dôkazné bremeno na preukázanie splnenia svojej povinnosti. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, keďže pri absencii dokladov a bez preverenia v príslušných registroch, ktoré by riadne preukázali údaje o pomeroch žalovaného, mu aj napriek tomu poskytol úver. Neobstojí preto ani tvrdenie žalobcu, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky. Podpisom zmluvy prehlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé a že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku a že z titulu zamestnanca žalovaný preukázal výšku jeho mesačného príjmu a výšku mesačných výdavkov.

56. Navyše, zo strany žalobcu nebol podaný žiadny dôkaz ani o tom, že by právny predchodca preveril výdavky žalovaného súvisiace s peňažnými záväzkami, chodom domácnosti a živobytím, pričom nie je možné vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podporené konkrétnymi podkladmi a nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch jasne a zreteľne stanovuje veriteľovi povinnosť preveriť údaje nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa. V tomto prípade právny predchodca žalobcu nielenže žiadnym spôsobom nepreveril výdavky žalovaného, ale ani nepožadoval od žalovaného uvedenie akejkoľvek výšky výdavkov, okrem tých, ktoré sa týkajú finančných výdavkov na splátky úverov, hypoték a lízingov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú akékoľvek údaje o výdavkoch žalovaného na bežný chod domácnosti. Nedôsledne zisťovanie finančných výdavkov a uspokojenie sa s „nulovými“ výdavkami, navyše pri jednom nezaopatrenom vyživovanom dieťati, svedčí o hrubom porušení povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou. Na tomto mieste súd považuje za potrebné zdôrazniť, že len súdu z jeho činnosti, konkrétne zo spisov vedených pred ním je známy veľký počet žalôb, či už proti samotnému žalovanému, jeho manželke T. A. alebo proti im obom, a to 14 živých spisov a 6 archívnych spisov. Napr.

zo spisov vedených pod sp. zn. 10Csp/189/2021 a sp. zn. 10Csp/212/2021 je známe, že žalovaný mal so Všeobecnou úverovou bankou, a. s. uzavreté aj iné zmluvy. V spore pod sp. zn. 10Csp/189/2021 o zaplatenie 25.188,85 eur s prísl. bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 25.000,- eur, pričom v tejto zmluve uzavretej dňa 14.01.2014 sa zaviazal hradiť mesačné splátky vo výške 396,95 s konečným termínom splatnosti do 17.12.2023, v spore pod sp. zn. 10Csp/212/2021 o zaplatenie 17.869,24 eur s prísl. bol žalovanému spolu s jeho manželkou poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 18.500,- eur, pričom v tejto zmluve uzavretej dňa 30.07.2014 sa zaviazali hradiť mesačné splátky vo výške 284,17 s konečným termínom splatnosti do 17.07.2024. Aj z uvedeného vyplýva, že je absolútne nepravdivý údaj v tomto spore posudzovanej zmluve o spotrebiteľskom úvere o mesačných finančných výdavkoch žalovaného na splátky úverov vo výške 379,- eur, keďže len podľa vyššie uvedený zmlúv boli jeho mesačné finančné výdavky vyššie, pričom je potrebné zdôrazniť, že už len tieto dve spotrebiteľské zmluvy boli so žalovaným uzavreté v roku 2014, bez posúdenia jeho bonity.

57. Vychádzajúc zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade žalobca poskytol žalovanému ešte pred rokom 2016 niekoľko úverov, pričom nepreukázal, že by mal zistenú a preverenú výšku jeho príjmov a výdavkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch. Povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť splácať spotrebiteľský úver zaťažuje veriteľa (§ 7 ods.1 zákona 129/2010 Z. z.) a spotrebiteľ je povinný potrebné údaje veriteľovi poskytovať na žiadosť veriteľa (§ 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.). Z uvedeného vyplýva, že postupu veriteľa s odbornou starostlivosťou zodpovedá jedine taký postup, kedy by veriteľ sám žiadal (vzhľadom na § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) príslušné údaje o príjme a výdavkoch a tiež dôkazy na preukázanie, čo žalobca nepreukázal že by urobil a z ním predložených dôkazov nevyplýva, že by tak bolo učinené. Žalobca nepreukázal ani prihladenie na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Hoci si v zásade každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (viď aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn. 3Co/153/2019).

58. Okresný súd X. v rámci skúmania bonity v spotrebiteľských sporoch uviedol, že skúmanie bonity potencionálneho dlžníka je najdôležitejšou predzmluvnou povinnosťou veriteľa a nestačí iba splnenie tejto povinnosti formálne, pohodlným získaním údajov cez rôzne registre od stola, ale veriteľ musí chtiac - nechtiac aktívne vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti (bližšie pozri rozsudok Okresného súdu X., sp. zn. 32 Csp/132/2020 zo dňa 11.03.2021). V priebehu konania žalobca riadne nepreukázal, že by jeho právny predchodca s odbornou starostlivosťou zisťoval príjmy a celkovú zadlženosť žalovaného, a teda jeho schopnosť platiť poskytnutý úver. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, keďže pri absencii dokladov, ktoré by riadne preukázali údaje o pomeroch žalovaného, mu aj napriek tomu poskytol úver. K nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa súd poukazuje aj na ďalšie rozsudky, napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn.10Csp/62/2019 zo dňa 20.02.2020, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5Co/107/2019 zo dňa 13.02.2020, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020 a sp. zn. 3Co/153/2019 zo dňa 10.03.2020.

59. Hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch má v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona za následok to, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navyše, podľa prvej vety § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver, nie je oprávnený od spotrebiteľa požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Inak povedané, veriteľ nie je oprávnený úver predčasne zosplatiť. Aplikujúc uvedené ustanovenie súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu nemohol pre nedôsledné skúmanie bonity žalovaného úver predčasne zosplatiť. Právny úkon právneho predchodcu žalobcu o predčasnom zosplatení úveru z dôvodu rozporu s

ustanovením § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch súd v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka posúdil ako absolútne neplatný právny úkon.

60. Navyše medzi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru patrí v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. aj uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobcom predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje správne uvedenie týchto náležitostí. Čo sa týka RPMN, v zmluve síce je uvedený údaj o RPMN 15,90 % avšak parametrom úveru uvedeným v zmluve pri výške úveru 8.600,-eur, počte splátok 120 s výškou mesačnej splátky 137,94 eur pri celkovo splatnej sume 16.552,80 eur a danom dátume poskytnutia úveru v skutočnosti zodpovedá RPMN 14,85 %, pričom ako výška ročnej úrokovej sadzby je v zmluve uvedená hodnota 15,90 %, teda vyššia ako RPMN, a tak je zrejmé, že nesprávne je uvedený buď údaj o RPMN alebo o ročnej úrokovej sadzbe, nakoľko táto logicky nemôže byť vyššia ako RPMN. Keďže dané údaje nie sú uvedené v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na ne prihliadnuť a hľadá sa na ne ako keby tam neboli uvedené vôbec (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017, sp.zn.10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia). Účelom § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je informovať spotrebiteľa o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach (vychádzajúc z názvu tohto paragrafu). To, že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejmé aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 - vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa. Koniec koncov, úplne jasne a výslovne to potvrdzuje priamo zákon, nakoľko v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. je úver bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) znamená, že je tu ďalší dôvod, pre ktorý sa žalovanému poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

61. K žalovaným namietanému nepreukázaniu doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu žalobcom žalovanému súd uvádza, že žalobca predložil súdu upozornenie- „predžalobnú upomienku“ zo dňa 27.02.2019 s dokladom o doručení, podľa ktorého žalovaný prevzal predžalobnú upomienku dňa 05.03.2019. Žalobca predložil tiež oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.04.2019, avšak nepredložil žiaden dôkaz o tom, že toto oznámenie žalovanému skutočne odoslal, resp. doručil do sféry dispozície. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre účinné zosplatenie sa vyžaduje: 1/ existencia omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšia ako 3 mesiace a 2/ upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Aj z prehľadu splátok je nepochybné, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky viac ako tri mesiace, keďže poslednú splátku uhradil riadne dňa 19.09.2018 a žalobca ho preto výzvou zo dňa 27.02.2019, ktorú prevzal dňa 05.03.2019 upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie oprávnenia úver zosplatiť. Predčasné zosplatenie úveru tak bolo v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka s tým, že ak žalovaný tvrdí, že mu nebolo doručené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, súd pre úplnosť uvádza, že zákonná úprava nevyžaduje preukázanie doručenia aj oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pokiaľ veriteľ preukázateľne splnil zákonné predpoklady vyplývajúce z ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Oznámenie o zosplatení úveru má len deklaratórny charakter, ktorým bol potvrdený už skôr vzniknutý právny stav, v čom súd dáva za pravdu žalobcovi (viď rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 14CoCsp/52/2020 zo dňa 11.05.2021, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 16oCsp/22/2021 zo dňa 22.04.2021).

62. Aj napriek uvedenému vzhľadom na vyššie zistenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru súd musí konštatovať, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nemohlo byť platné preto, lebo pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žalovaný v čase jeho uskutočnenia vôbec nebol v omeškaní. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru mala za následok, že žalovanému pri dohodnutom počte 120 mesačných splátok splatných od 20.01.2017 do 20.12.2026 vznikla povinnosť hradiť splátky vo výške len 71,66 eur mesačne očistenej od úrokov a poplatkov (8.600,- eur : 120 splátok). Do dňa predčasného zosplatenia úveru (19.04.2019) mal mať takto žalovaný uhradených 26 splátok po 71,66 eur (splatných od 20.01.2017 do 20.03.2019), teda sumu 1.863,16 eur, pričom z prehľadu splácania úveru predloženého samým právnym predchodcom žalobcu vyplýva, že do 19.04.2019 mal

žalovaný uhradenú sumu 3.125,44 eur, teda vôbec nebol v omeškaní, ktoré by oprávňovalo veriteľa úver predčasne zosplatiť.

63. Z vykonaného dokazovania tak bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a z nej sa odvíjajúcej nesprávnej predstavy veriteľa o výške mesačnej splátky a taktiež v dôsledku toho, že nepostupoval s dostatočnou odbornou starostlivosťou a hrubo porušil svoje povinnosti vo vzťahu k preukázaniu príjmov a výdavkov žalovaného nemohol úver predčasne zosplatiť ani platne postúpiť pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, keďže zákonnou podmienkou postupiteľnosti takejto pohľadávky v zmysle § 17 zákona o spotrebiteľských bolo, aby išlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo v tomto prípade splnené nebolo, keďže konečná splatnosť úveru má byť až 20.12.2026. Nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch je na ťarchu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti žalovaného splácať úver, ktorý predmetnú neplatnosť postúpenia nezavinil.

64. Ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských veciach je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je splatnou, že splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky v tomto prípade preukázané nebolo, a teda neboli splnené podmienky postúpenia pohľadávky na žalobcu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zjavne nedôvodná, a preto ju po čiastočnom zastavení II. výrokom v prevyšujúcej časti zamietol.

65. K uzneseniu zo dňa 15.06.2022, ktorým súd pripustil zmenu žalobcu súd uvádza, že išlo o procesné rozhodnutie, ktoré nijako neosvedčovalo platnosť postúpenia pohľadávky a hmotnoprávnu aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu vstupujúceho do konania a nezbavovalo súd povinnosti ju skúmať. Skutočnosť, že do konania bol žalobca pripustený, nezbavovala súd povinnosti preskúmať ex offo zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu strany sporu súd skúma, či ten kto zmenu navrhuje preukázal prevod alebo prechod práv alebo povinností, pričom pre účely tohto rozhodnutia stačí preukázanie, že nastala (formálno-právna) skutočnosť, ktorá môže mať podľa hmotného práva za následok prevod alebo prechod práv alebo povinností. Súd v tomto štádiu nie je oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, t. j. neposudzuje prevod alebo prechod práv alebo povinností podľa hmotného práva v rozsahu zodpovedajúcemu možnému záveru pre rozhodnutie vo veci samej. Neposudzuje, či podľa hmotného práva skutočne došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, lebo to je vyhradené až rozhodnutiu vo veci samej pri skúmaní vecnej legitímácie účastníka konania (viď tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 42/2011 zo dňa 20.12.2011). Súd teda pri rozhodovaní o zmene strany sporu hodnotí takýto návrh len z hľadísk, či návrh na zmenu bol podaný oprávnenou osobou, či sa tak stalo po podaní žaloby a osoba, ktorá má vstúpiť do konania na miesto žalobcu s tým súhlasila a či v návrhu tvrdená skutočnosť je podľa hmotného práva spôsobilá preukázať, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností. Ako vyplýva aj z uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo42/2011 zo dňa 20.12.2011, súd v rámci rozhodnutia podľa § 92 ods. 2 a 3 O.s.p. (teraz § 80 CSP) nehodnotí právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej. Platnosť postúpenia pohľadávky súd preto nebol oprávnený skúmať pri procesnom rozhodovaní o návrhu na zmenu žalobcu, pri ktorom na to objektívne ani nie je priestor a možnosť, keďže dokazovanie v zmysle § 188 ods. 1 Civilného sporového poriadku sa vykonáva až na pojednávaní, ale mohol tak urobiť až pri rozhodovaní vo veci samej.

66. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaný z dôvodu čiastočných úhrad po podaní žaloby procesne zavinil zastavenie konania v sume 353,99 eur, preto nárok na náhradu konania v tejto časti má žalobca. Pri ustálení pomeru úspechu a neúspechu treba vziať do úvahy, že žalobca bol v konaní prevažne neúspešný, nárok na náhradu trov konania mu vznikol iba v časti sumy 353,99 eur, čo predstavuje 5 % úspech. Žalovaný bol úspešný v časti sumy 7.000,07 eur, čo predstavuje 95 % úspech. Po odčítaní úspechu žalobcu v rozsahu 5 % od

úspechu žalovaného v rozsahu 95 % súd v prevažnej miere úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 90 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.